

Til Inatsisartut
Anlægsudvalget
Att. udvalgssekretær Kenneth Lund Bøjler

Nuuk, den 4. november 2015
Brev nr. D15-13451
Sagsnr. S14-489

Bemærkninger til beslutningsforslag om 10 – 20-årige anlægsplaner

GE har følgende bemærkninger til "Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde 10 – 20-årige anlægsplaner for hele landet, opdelt på mindst kommuneniveau og udarbejdet i samarbejde med kommunerne. Anlægsplanerne skal indeholde selvstyrets og kommunernes anlægsarbejder, således der kan ske en reel prioritering og planlægning i såvel kommuner som hos de udførende entreprenører samt udlægges eventuelle opgaver til kommunerne at gennemføre.":

GE er meget enig i behovet for at styrke anlægsplanlægningen. En bedre planlægning bør omfatte både en bedre sektorplanmæssig forankring og en mere geografisk jævn fordeling af de bygge- og anlægsopgaver, som Inatsisartut allerede har bevilget i finanslovsåret og overslagsårene.

GE har i flere sammenhænge kritiseret, at der endnu ikke er et jævnt afløb fra Anlægs- og renoveringsfonden, og at fraværet af en tværgående planlægning i Selvstyret og i samarbejde med kommunerne indebærer ujævn byggetakt. Manglende planlægning bl.a. indebærer:

- at virksomhederne i de enkelte byer ikke kender bygge- og anlægsplanerne i tilstrækkelig tid til at tilpasse deres aktiviteter. Det fører ofte til demobilisering af udstyr og arbejdskraft for at imødegå faldende aktivitet og dermed
- faldende beskæftigelse
- færre lærepladser, fordi mange virksomheder ikke tør binde sig i 4-årige lærlingekontrakter, når ordrebøgerne er tomme og byggeriet ujævnt
- større sociale udgifter pga. ledighed
- dårlig økonomi i virksomheder og dermed faldende skatteindtægter til det offentlige
- generelle flaskehalsproblemer i rådgiverbranchen samt nogle gange lokal overophedning, når større opgaver udbydes med kort varsel og dermed fører til
- højere byggepriser.

En længere planlægningshorisont end den nuværende i finanslovene er ønskelig, men GE vil understrege, at forudsætningen herfor er en bedre, tværgående koordineret sektorplanlægning, hvilket også fremgår af "Landsplanredegørelsen – den nødvendige koordinering" (september 2015).

GE vil også henvise til de konkrete anbefalinger fra konferencen "Vejen til et bedre byggeri", som blev afholdt i 2014. Med bred opbakning fra konferencedeltagerne blev disse anbefalinger (**vedlagt i bilag 1**) fremsendt til daværende Naalakkersuisut. GE er

overbevist om, at en implementering af disse anbefalinger vil resultere i en markant forbedring af bygge- og anlægsplanlægningen og dermed også grundlaget for en endnu længere planlægningshorisont, som IA's beslutningsforslag lægger op til.

Med disse bemærkninger støtter GE beslutningsforslaget, men GE er derimod ikke enig i beslutningsforslagets antagelse om, at en voksende overførsel af opgaver til kommunerne vil indebære en bedre planlægning. Det modsatte vil ske, hvis en række forudsætninger ikke er på plads.

Øget overførsel til kommunerne af anlægsopgaver kan efter GE's vurdering således ikke ske, før det er sandsynliggjort og dokumenteret, at kapacitet og kompetence i de kommunale forvaltninger, dels er tilstrækkelige til at løfte opgavebyrden. Dels indebærer overførsel af opgaver til kommunerne også krav om solid koordination mellem Selvstyret og kommunerne, så der kan sikres en jævn byggetakt.

Med venlig hilsen
P.f.v.

Thomas Mogensen

Bilag 1: "Vejen til det gode byggeri" – anbefalinger fra konferencen, september 2014

Anbefalingerne

Processen

- Sektorplaner og faseopdelt bevillingsproces
- Proces tilpasset projektets størrelse og kompleksitet – ”De 6 faser”
- KS i projekterne – evt. med ekstern part.
- Fast evalueringselement i projekterne (proces og indhold)
- Inddragelse af brugere i starten

Organisationen

- Etablering af nationalt koordineringsforum
Politisk styringsgruppe, Adm. arbejdsgruppe
  - Etablering af interessentforum til fast løbende dialog
(Bygherre, Rådgiver, Entreprenør, Brugere)
  - Fælles, koordineret uddannelsesaktivitet (ledelse/styring)– mål: Bedre byggeri
-

Fælles

- Etablering af netværk for faglig erfaringsudveksling
(Byggematerialer, processer og metoder)
(Forsøgsbyggeri)

Inatsisartut
Anlægsudvalget

INDGÅET
17 NOV. 2015

Notat om 2015/43 rullende sektorplanlægning

Det har været drøftet, om anlægssektorplaner skal være 3, 5, 10 eller 20 årige. Det skal i den forbindelse understreges, at sektorplanerne ikke er en fastlæggelse af anlægsbevillinger på finansloven for en kortere eller længere årrække. Sektorplanerne er et værktøj i den fysiske planlægning, et beslutningsgrundlag for politikere, borgere og virksomheder. Sektorplanerne må derfor være rullende, dynamiske, således at de ændres, når virkeligheden ændres.

I landsplanredegørelsen for 2015, Den nødvendige koordinering, siges, (side 40-41) at:

"De tiårige, rullende sektorplaner er i sagens natur dynamiske planer, som løbende skal holdes opdateret ud fra politiske ønsker og ud fra hvad, der måtte være taget beslutning om i andre sektorer. For at en sektor kan tilpasse sine planer til de øvrige sektorer, er det vigtigt, at der findes opdaterede sektorplaner inden for alle væsentlige sektorer.

Det er også meget vigtigt, at sektormyndighederne under deres udarbejdelse af sektorplaner har dialog med kommunerne, så kommunerne har mulighed for at komme med deres bidrag til sektorplanerne. Dette proaktive samarbejde mellem departementer og kommuner er der behov for at få styrket yderligere, ligesom der er brug for en øget koordination med selskaber, der har ansvar for infrastruktur og forsyning."

En sektorplan skal opstille målsætninger og målbare kriterier for statusbeskrivelser. Målsætningerne i sektorplanerne og ikke mindst de kriterier, der vælges for at se, om målene er nået, danner grundlag for de løbende opdateringer af en sektorplan. Det er disse opdateringer, som forstås ved rullende sektorplanlægning.

En sektorplan skal angive et forventet samlet budget for sektoren over en budgetperiode (1.- 4. år) og en perspektivperiode (5.-10. år). Større projekter identificeres med en stedkode, som angiver projektets geografiske placering. For projekter anføres beslutninger, som er vedtaget politisk, hvilket vil sige, at der er afsat midler til projektet på finansloven. I sektorplanerne beskrives dels departementernes og kommunernes forventninger til udviklingen inden for sektoren, dels de nye anlægsprojekter, som er vedtaget eller allerede er i gang."

Brevdato:17-11-2015
Sags nr. 2015-14187
Dok. nr. 1538485

P. O. Box 1037
3900 Nuuk
Tel. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 50
E-mail: oed@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Det vigtigste i sektorplanerne er de data der stilles til rådighed. På baggrund af dem, vil der kunne opstilles mål, både med kortere og med længere tidshorisont.

Investeringer inden for mange sektorer har i sin natur vidtrækkende og langvarige konsekvenser. Det gælder ikke mindst på infrastrukturområdet (vandkraftværker, søkabler landingsbaner og større havneanlæg), men også på velfærdsområdet (som større sygehuse og større landsdækkende uddannelsesinstitutioner). Den type investeringer påvirker i realiteten også investeringsplanlægningen (og dermed anlægssektorplanerne) i de øvrige sektorer. Dette taler for, at den rullende anlægssektorplanlægning har en relativ langtidshorisont. Et ti-årigt perspektiv er i den henseende ikke lang tid.

Inussiarnersumik inuulluaqqsillunga
Med venlig hilsen

Vittus Qujaukitsoq